

Når faglige uoverensstemmelser bliver til personlige konflikter

Svære følelser på jobbet kommer man ikke udenom, men man kan håndtere dem godt eller dårligt. Denne bog giver et bud på hvordan, man rammer ikke lærerne helt rent.

Heidi Friborg Christophersen

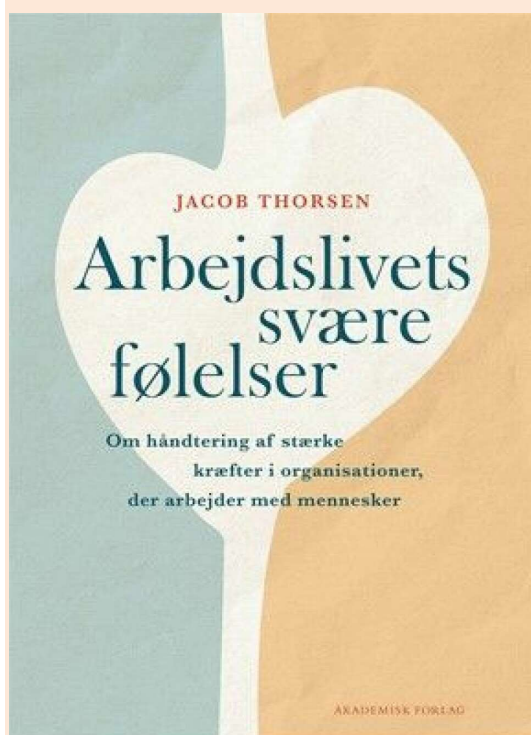
PUBLICERET Torsdag 27. april 2023 - 10:12

[Del på Facebook](#)

[Del på Twitter](#)

[Del på e-post](#)

Fakta:

Arbejdslivets svære følelser - Om håndtering af stærke kræfter i organisationer, der arbejder med mennesker

Forfatter: Jacob Thorsen

225 kroner

260 sider

Akademisk Forlag

I år er det 10 år siden, at vi havde en lockout af cirka 67.000 overenskomstansatte lærere på en række forskellige skoletyper i Danmark. Når jeg taler med mennesker uden for undervisningssektoren, oplever jeg ofte manglende forståelse for de ødelæggende konsekvenser den konflikt og den efterfølgende reform har haft på vore lærere og lærernes trivsel. Og det er som om, at der ikke er nogen, der har forstået, at elevernes trivsel også handler om, hvorvidt lærerne er i trivsel eller ej.

En ny bog om arbejdslivets svære følelser rammer lige ned i denne konflikt, fordi der er så mange parter i spil, når det handler om skolen som arbejdsplads. Nærværende bog har eksempler fra plejesektoren, men med lidt god vilje kan den godt oversættes til en skolehverdag, der også har en organisation med ledergrupper på forskellige niveauer, medarbejdere med forskellige uddannelse, kompetencer og roller, elever og forældre, og ikke mindst skolebestyrelse og kommunalbestyrelse.

Bogen er tænkt som et opslagsværk, der kan tages på, når arbejdets følelser bliver for voldsomme, men der er jo også noget, der hedder rettidig omhu, og at forebyggelse er bedre end helbredelse. Så jeg vil da foretrække, at der var lederuddannelser og studiegrupper, der tog denne bog frem og læste i den, før der opstod problemer.

ANNONCE:

Samarbejdsproblemer og svære følelse opstår, hvor der er mennesker, så det handler ikke om at undgå svære følelser eller problemer, men om at kunne rydde op i rollekonflikter, autorisation og valens. Faktisk er der rigtig meget af det her med organisationspsykologi, der minder om den forskning, der bedrives inden for mobning og trivsel blandt vore børn og unge. Det er helt tydeligt, at der er flyttet fokus fra det individbaserede til det relationelle. Forskellene skal måske også ses i, at tiderne har ændret sig således, at der er mangel på lærere og pædagoger, og at der er en flugt fra skolerne, og hvis vi skal gøre os forhåbninger om, at vore dygtigste lærere og pædagoger også er på skolerne 10 år efter de er færdiguddannede, så skal medarbejderne trives, og ikke slides ned af manglende ressourcer og manglende efteruddannelse.

Der er alt for meget rod i, hvem der varetager hvilke opgaver, og lærerne bebyrdes med for mange komplekse opgaver, som de ikke er tilstrækkeligt uddannede til at tage vare på. Samtidigt med at alle omkring lærerne mener, at de selv ved meget bedre, hvordan det skal være, fordi de selv har gået i skole, og de nu er uddannede og tjener en månedsløn, der er betydeligt større end den medarbejderne på skolerne får.

Det er en bog med mange dyre ord, som vil en masse, men den er nok bedre egnet til lederuddannelse og organisationspsykologi end til læreruddannelserne

Alt efter hvilken rolle du selv spiller inden for din organisation vil forskellige kapitler tiltale dig mere end andre. Det var derfor ikke det ledelsesmæssige, der optog mig mest i min læsning, men mere de afsnit, der omhandlede transformationen fra studerende til myndig autoritet, om at være i sin rolle, og om at træde ud af rollerne – både professionelt og uprofessionelt.

Dog synes jeg ikke, at jeg i bogen fik et fyldestgørende svar på, hvordan den enkelte medarbejder bliver bedre til at passe på sig selv. Det er sådan en fortærsket kliche, som alle bruger, men som jeg stadig ikke har fået det gyldne svar på. Mit eget svar er altid, at det aldrig er den enkeltes skyld og ansvar at passe på sig selv, men at det handler om, at vi passer på hinanden, og at vi ikke kan få eleverne til at trives, hvis ikke lærernes er i trivsel.

Det er en bog med mange dyre ord, som vil en masse, men den er nok bedre egnet til lederuddannelse og organisationspsykologi end til læreruddannelserne. Eller også rammer bogen ikke plet med hensyn til skoleverdenen.